

שאל רית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה ט' | גיליון שפ"ט | פרשת תצוה תש"פ

קול קהילתנו 073-3834583

הנהגה והשליט בחצר הקודש

"מן הבאר הוא" דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

למה צוה על משה לצוות בעצמו? אלא שרצה שהתורה, הנרמזת בשמן המנורה תתלמד על ידי מורה ורב שיש בו קדושה והתורה היוצאת ממנו זכה וצלולה מאד.

באר יעקב פרשת תצוה א

יציאת השבת	כניסת שבת	ביתר - ירושלים
18:58	17:06	ת"א - בני ברק
18:56	17:22	לונדון
19:04	17:30	ניו יורק
19:07	17:33	הזמנים לפי שיטת ר"ת

ואתה תצוה - רק אתה!

ישקו העדרים

הרי שהתורה באה בכלי ובצנור זך וטהור, וממילא התורה הזאת זכה וברה, אינה מזוהמת בנימת גאווה וישות ופניות חומריות אחרות, ובודאי כחה גדולה להשפיע לטובה בכל הענינים.

למשה רבינו, עליו השלום, רבם של ישראל, היו את שתי התכונות הללו. הנהגתו האישית בדבקות הליכותיו עם הבורא יתברך - השפיעה את בעצם מהותה לכל בני ישראל הרואים את הרוממות הגדולה והנשגבה הזאת. וכן התורה הקדושה שנשמעה מפי משה רבינו - היתה זכה וצלולה, שהרי מי כמוהו מורה, מי עוד זכה לקבל את התורה מפי הגבורה. היש תורה זכה כזאת? ולכן השפעת תורתו על ישראל השומעים דבריו - היתה אדירה.

ברור, אם כן, שכאשר חפץ השם יתברך, לצוות את השמן למנורה, הרומזים על חכמת התורה, אמר למשה עבדו נביאו - ואתה תצוה - רק אתה! ולא מישהו אחר שישלח על ידך, וזאת משום שרק לך יש את המעלות הגדולות הללו המרוממות את הלומד לגבהים נעלים.

השמן הזה צריך להיות - שמן זית זך! כתיב למאור! זך בלי שמרים... ואם אתה תהיה המצוה, הרי שלדברים תהיה השפעה מיוחדת ונכונה. הן מצד מעלתך והן מצד התורה הנקיה הזאת.

כולנו, מוצאים את עצמנו כמשפיעים ומחנכים, הן בבית והן במקומות אחרים, עלינו לזכור את האזהרות הללו, למלמדים וללומדים כאחד, שרצון הבורא, כי התורה הנלמדת והמלמדת תהיה נקיה וזכה, ונאמרת על ידי מלמדים בעלי השפעה של דוגמה אישית.

מפי רב גדול וקדוש, השמיעה הזאת מועילה ומסוגלת להשגת התורה בדרגה גבוהה ביותר, ואם זוכים בנוסף, גם להסתכל על פני הדובר הקדוש אזי השגת התורה היא לעילא ולעילא.

התורה אינה לימוד גרידא, התורה הקדושה טומנת בחובה, מעלות ומדות נוספות, ומדרגות רמות ועצומות, עד אין קץ ואין תכלית, ודוגמה לכך התורה, היא אמרת חכמינו ז"ל (סוטה כא.) התורה מגנה ומצילה, מן היסורים ומן היצר הרע, וכמו שרש"י פירש, שלא ישלנו היצר הרע בחטא. וכן מה שאמרו (אבות ו א): כל העוסק בתורה זוכה לדברים הרבה.

לדברים הגדולים הללו, אין די במלמד את הדברים בלבד, אלא שחייב המלמד והמשפיע להיות בדרגה נעלית ומרוממת, ואזי התורה שמאלף בינה את תלמידיו, מקבלת את הכח הקדוש הזה - להעלות את הלומד מפיו לדרגות גבוהות יותר, והתורה שלמד ממנו, עמידה לזמן ארוך יותר, ובכל הנסיגות שבאים עליו - באה התורה הקדושה הזו שלמד לעזר ולסיוע שיוכל לעמוד בפניהם.

לתופעה הזאת יש שתי סיבות, האחת, הקדושה של הרב המשפיע, מעצימה את כח המקבל ועוזרת לו ללכת בעקבות רבו, וביותר, בראותו את הליכות קדשו, ואת הנהגתו האישית, הרי שזאת היא התוכחה הגדולה ביותר, ללא אומר ומילים, מעביר הרב את הקדושה שסיגל הוא בעצמו, לעדת תלמידיו וצופי הליכותיו. הסיבה השנית - לא רק הלימוד העקיף, מחנך ומגדל, אף גם התורה הישירה, שפתח פיו בחכמה ולימד את התלמיד, כיון שקדושתו מרוממת והנהגתו נשגבה,

שואל הרמב"ן, מדוע כתוב 'ואתה תצוה', ולא 'וצוית', כמו שנאמר בשאר צווי מלאכת המשכן? ומבאר, כי בכל מקום שנאמר למעלה - 'ועשית', לא היה משה עושה בעצמו, אלא היה מצוה את עושי המלאכה והם היו עושים. ואם כן, אילו היה נאמר 'וצוית', היה משה יכול כמו כן לצוות לאחרים שהם יצוו, אבל כאן רצה השם יתברך, שמושה בעצמו יצוה ולא על ידי שליח.

ושואל רבינו בעל ה'באר יעקב' (את שאלת הכלי יקר) למה באמת רצה השם יתברך, שמושה רבינו יצוה בעצמו?!

ומסביר רבינו ז"ע, שהנה המנורה הטהורה רומזת אל התורה הקדושה, כמו שכתוב (משלי ו א): 'כי נר מצוה ותורה אור', והשמן רומז לחכמת התורה. ומצינו, שבענין לימוד התורה, יש הבדל ממי מקבלים את התורה, וכמו שאמרו אינו דומה השומע מפי הרב לשומע מפי התלמיד, וכן אמרו חכמינו ז"ל (הגיגה טו): 'כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא, אם דומה הרב למלאך ה' צבאות - תורה יבקשו מפיהו, ואם לאו - אל יבקשו תורה מפיהו.'

אם הרב המלמד תורה גדול בקדושה ובטהרה, במעלות ובמדות, בגדלות בתורה ויראת שמים, הרי שהשפעתו גדולה וכבירה, וגם מי שלומד תורה מפיו, זוכה לקבל תורה גדולה והשפעה נכונה ועמוקה, וכן מצינו בדברי חכמים בגמרא (עייובין יג): 'אמר רבי, זה שאני מחודד מהחברים שלי, כי ראיתי את רבי מאיר מאחוריו, ואם הייתי רואה אותו מפניו הייתי יותר מחודד, שכתוב: והיו עיניך רואות את מוריק.'

נמצינו למדים, שכאשר שומעים דברי תורה

דברות קודש

מנ"ק מוך אדמו"ר שליט"א

ליל שבת קודש פרשת תצוה - שבת זכור תשע"ז

שיעמול תחת השמש, תחת השמש אין לו, אבל למעלה מן השמש שהוא התורה, יש לו, וע"כ כשרפו ידיהם מן התורה שהיא למעלה מן השמים, אז נתגבר עמלק שהוא למטה מהשמים עכתו"ד הק'. והנראה לטייל בדבריו הק', דהריגוף האדם קרוצה מחומר, וכוחו של עמלק ניקתה מכוח יצר לב האדם, המשריש קרירות בליבם של ישראל, להניאם מלעשות רצון השי"ת בכל דבר שבקדושה, וראשית תחבולותיו היא לקרר נפשות ישראל בדברים הנראים לעין כדברים קלים, אולם, סוף מעשיו נעוצים במחשבה תחילה, שבמרוצת הזמן תצליח דרכו להכריתו מאילן החיים, ועל כך הזהירנו רז"ל בראייתם הזכה (שבת קה: - נדה יג:) שכך אומנותו של יצר הרע, היום אומר לו עשה כך, ו"למחר" אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבוד עבודה זרה והולך ועובד, ע"כ. ועל זאת הענין עלינו להכריז עליו מלחמת חורמה, ע"י שלא נסיח דעתינו ומחשבותינו ממעשיו הנפתולים, כי אורב הוא לפתחינו בכל עת ובכל שעה. אולם, בדור הזה שהיא דור עני ויתום, אין לנו להישען אלא על דרכי אבותינו ורבותינו נבג"מ, אשר לאורם נלך - ובצילם נחיה, וזהו חבל נחלת יעקב, שכוח חבלו של יעקב קשורים בנו עד הלום, וזכות שמירת המסורת והמנהגים ללא כחל ושרק, תעמוד לנו למגן ולמושיע מכבלי יצרנו הרע. ולכן קריאת פרשת מחיית עמלק שלרוב הפוסקים הוי מדאורייתא נוהגת באנשים ונשים, להורותינו, עד כמה צריכים אנו להזהר ולהשמר מתחבולות העמלקים למיניהם, ועפ"י שאין הדבר בידינו מחמת כמה סיבות למחות זרעו של עמלק כפי שצינו הבורא, מ"מ, לא תישכח בליבנו לעולם ועד, את כל מה שעשה לנו ולאבותינו בקרירותו, ובפרט שאנו נמצאים סמוכים וקרובים ממש לימי הפורים הבעל"ט, שהימים הללו נזכרים ונעשים, בודאי עלינו להתחזק טובא בתורה וביר"ש טהורה, ובזיכוכ הגוף העכור, וע"כ תדבק נפשינו באור פני מלך עליון.

יעזרנו השי"ת למחות את יצר העמלקי מקרבנו, ובזכות הימים הגבוהים והרמים הללו, נזכה להיות קרובים אל ה' אלהינו מתוך אהבה עזה, עדי שבתנו בבית ה' כל ימי חיינו לאורך ימים ושנים טובים, בביאת מלכנו וגואלינו במהרה בימינו, אמן.

ועתה נבוא אל ביאור הדברים שהקשינו לעיל, דמצינו בחז"ל (ברכות נו.) הרואה שמן זית בחלום - יצפה למאור תורה שנאמר ויקחו אליך שמן זית זך. ועל כרחק צריכים אנו להבין ולהשכיל, מהו הקשר בין הני מילי? אלא, דהקב"ה אמר למשה רבינו, שילמדו עם ישראל ממשה רבינו, עד היכן היתה מסירות נפשו עבור קדושת התורה, עד שהיה מוכן ומזומן שתימחה שמו על קדושת שמו ותורתו ית', ולא יזכר ולא יפקד שמו בתורת ה', וכל זאת, בעבור אהבתו העזה ומסירותו העצומה לה' ולתורתו, וזהו שנקט הכא דייקא בלשון "אליך" שילמדו ישראל ממעשיך הנעלים והנשגבים. ולכן חזר ושנה כאן הכתוב ציווי הבאת שמן זית, ולא הסתפק במה שנכתבה בפרשתנו הקודמת, לומר לך, דדייקא כאן בפרשה שאינה מוזכרת שמו של משה, נצטוו פעם נוספת על הבאת שמן זית המרומות לתורה, שעליה מסר משה נפשו עליה בעוז ובתעצומות, להגדיל שמו הגדול והנורא של השי"ת, וע"כ זכה משה רבינו שתיקרא תורת ה' - תורת משה כדבר שנאמר (מלאכי ג, כב) זכרו תורת משה.

היצא לנו מזה הדבר, דעל אף שמקטנותו כבר מסר משה רבינו את כל ימי חייו עבור עם ישראל, וגידלם וטיפחם מהחל ועד כלה, כאשר ישא האומן את היונק על כתיפו, מ"מ, כשחטאו ישראל להשי"ת ולא אבה לסלוח להם, לא היתה דעתו נוחה כלל מכך שתיכתב שמו בתורה, וסירב בתקפו ובגבורתו דבל יזכר שמו בתורה, כיוון שהרגיש בעצמו שלא מילא שליחותו כראוי וכנכון, ולא היה חפץ בליבו ליטול את עטרת הכבוד והתהילה לעצמו, כי כל מהות ומשאת נפשו, היתה על כבוד ה' וכבוד עמו בית ישראל, ולית ליה מגרמיה כלום.

איתא בספה"ק "שם משמואל" (פרשת תצוה - חבור שנת תרע"א בד"ה עוד יש לומר וגו') להגה"ק מסאכאטשוב בשם אביו הגה"ק בעל ה"אבני נזר" זי"ע ועכ"א, להבין הטעם שקורין פרשת זכור, דבכל מקום דכתיב במחיית עמלק מתחת השמים, הרי שכוחו היא רק מתחת השמים, אולם, כוח התורה היא למעלה מן השמים, כ א מ ר ם ז"ל (שבת ל:) ל א ד ם מה יתרון

בתוה"ק (כ, כ) ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיבת למאור להעלת נר תמיד. ולכאורה הוי מצינו למידק, אמאי כתיב הכא ויקחו "אליך", ולעיל מיניה כתיב (כה, ג) ויקחו "לי"? ועוד יל"ד, דאחר שכבר צויה השי"ת להביא שמן למאור כדלעיל (כה, ו) א"כ היה מן הצורך לבאר שם כל הדינים, ולמה חזר ושנאה כאן?

ואענה ואומר מה שחנני השי"ת ברוב רחמי וחסדיו. דהנה, כבר תירצו בזה"ק (פרשת פינחס דף רמז, א) ובבעל הטורים כאן, דלכך לא מצינו שמו של משה רבינו בכל הפסוקים שבפרשתנו, כיוון דמשה רבינו מסר כל עצמותו שיכפר הקב"ה לעם ישראל אחרי חטא העגל ואמר לפניו (להלן לב, ג) ועתה אם תשא חטאתם, ואם אין מחני "נא" מספרך אשר כתבת, וארז"ל (מכות יא, א) דקללת חכם מתקיימת אפילו על תנאי, ונתקיים הדבר כאן, ע"כ. ועינינו תראינה גדלותו ומסירותו העצומה של משה רעיא מהימנא, עפ"י הדבר אשר מצינו בחז"ל (סנהדרין מג: - טז:) אין "נא" אלא לשון בקשה. היינו, שמשה רבינו אמר להשי"ת מחני "נא" רצ"ל, שלא הסתפק באמירה בעלמא, אלא הפציר והתחנן להשי"ת שימחה שמו מספרו. ועי"ז יבואר היטב מה שאמרו לנו חכז"ל (ויקרא רבה פרשה ו, א) וז"ל: ...לפי שהיתה נפשו של משה עגומה עליו, ואמר, הכל הביאו נדבתן למשכן ואני לא הבאתי? א"ל הקדוש ברוך הוא, חייך שדיבורך חביב עלי יותר מן הכל, שמכולן לא קרא הדיבור אלא למשה - ויקרא אל משה, ע"כ. ולכאורה שומה עלינו להבין, על איזה דיבור נתכוין הקב"ה להפיס את דעתו של משה רבינו? אלא לפי הנ"ל יובן לנכון, דהרי ממעשה חטא העגל נתחלל חלילה שמו של השי"ת, ונעשתה תורתו פלסתר לעיני כל ישראל, וכיוון שחשש משה רבינו שהשי"ת לא ימחל להם על מעשיהם, תשתמע נמי מכך, שתהיה ג"כ פגם בתורת ה', ועל זה דרש דרש משה מאת ה' שתימחה שמו מתורתו, כיוון שלא היה ברצונו ליטול חלק בפגם כבוד ה' ותורתו, ומעלה יתירה זו, עולה על כל הזהב והכסף והנחושת ושאר הדברים שהרימו הנשיאים וכלל ישראל תרומה למשכן בית ה', וכששמע משה אלה הדברים יוצאים מפי השי"ת נתפייסה דעתו.

לחיות עם הרבי זי"ע

לרגל הופעת חלק ב' של הספה"ק 'וחי בהם'

פרקי הדרכה מהקודש פנימה

ישועות ומופתים התגלגלו בחדרו של רבנו הקדוש זי"ע. עצות עמוקות של חכמת אלוקים חילצו יהודים רבים מפקעי פגעים וממלכודות פתאים. אבל כל אלו היו טפלים לעיקרו של אור, ותמיד היה מייחל ומצפה שיוכל להאיר דרכם של עובדי השי"ת, ומשתוקק היה לראות 'היש משכיל דורש את אלוקים'. את מיטב שנותיו רוב שעותיו העניק להולכים בדרכו ונאותים לאורו, להגביה את הלבבות ולרומם את המושגים, בחכמה אלוקים המולבשת בשפה ברורה ובעימה ומצומצמת להגדרות פשוטות ומעשיות, כאשר בראש משנתו והדרכתו לא פסק מלתבוע: "זאת עשו וחי", ומשנה ראשונה לא זזה ממקומה.

באותם בחורים ואברכים השקיע רבנו הקדוש זי"ע את כל כוחותיו, ואותם נשא על לוח לבו כל הימים, ולא פעם העיד על עצמו כי בראותו את התעלותם ופריחתם בתורה ועבודת השי"ת, הוא שואב מכך חיות - 'וחי בהם' ממש. בני בינה שזכו להארת חכמה בסיעתא דשמיא ובהשגחה פרטית, השכילו כבר בימים ההם, בעודם בחורים צעירים, להחזיק מחברות אישיות בהן רשמו ותיעדו את שיחות ההדרכה שקיבלו בקודש פנימה. אף לא אחד מהם פילל לרגע, כי משמים מכשירים אותו להיות בבחינת 'זכאי' שיגלגלו זכויות כבירות על ידו. הכותבים לא השקיעו בצחות הלשון, כי היו מונחים בצחצוחי נפש ורוח, והדברים נכתבים בעודם חיים וסוערים בקרבם. ואותן מחברות ופנקסים הפכו ברבות השנים לאבני-יסוד לאחת מיצירות המופת של ספרי חסידים: הספר הקדוש 'וחי בהם'.

ושלוותם מהם והלאה, אך לא בגלל צרות ובעיות, כי אם מחמת עניינים של מה בכך, שאלות סרק ודברי הבל. זכורה אחת הדוגמאות, כאשר רבנו הקדוש זי"ע סיפר בבוקרו של יום, בדרכו מתפילת שחרית, כי אמש נכנס אליו יהודי בשעה שלוש וחצי לפנות בוקר, לאחר שהלה המתין שעות ארוכות בחדר ההמתנה, וכל מבוקשו היה ליטול עצה מפי קדשו: 'איזה מכוונת כביסה לרכוש'... מה לעשות, זה מה שהטריד אותו והוא לא מצא מנוח. וכמותו - רבים היו. גם הם ידעו את הכתובת שהאור אינו כבה בה, החדר בו יוכלו להיכנס ולשהות בו ככל שיחפצו, עד שירגישו כי באו על סיפוקם והאור שב לשכון בלבם.

אלא שכולנו יודעים, כי בבחינת 'בני ביתו', הרצויים ביותר להיכנס למחיצת קדשו, היו דווקא בני 'הסוג השלישי'. עוד בעודו עמנו בחיי חיותו, ידוע ידע כל חסיד בר דעת, כי הגם ש'חביבים ישראל' ו'כולם אהובים' אצל רבנו הקדוש זי"ע, ברם 'חיבה יתירה' נודעת למבקשי הדרכה בעבודת השי"ת, אלו שמאוויהם ושאפיותיהם היו להמתיק להם נתיבי אור. אותו בחור או אברך שניצב שעות ארוכות מאחורי הדלת, לא ידע מה טיבם של הקודמים לו בתור. ואם האריכו שהות בקודש פנימה, היה מנצל את הזמן כדי להכין את לבו וליישב את דעתו בהגיגי תורה ובמחשבות של עבודת השי"ת. ומשנפתחה הדלת ויצא זה שקדם לו, לעתים עוד היה מספיק לראות את עננת הצער מסתלקת מעל פני הקודש, וכבר נצצו עיני הבדולח באור של שמחה, על בואו של 'מבקש תכלית' לדרוש את אלוקים.

בורא מאורי האש

אור מופלא של אהבת ישראל בקע ממחיצת רבנו הקדוש זי"ע, מיזוג נדיר של 'יוצר אור' ו'אהבה רבה', שסחף אלפים ורבבות לחלות את פניו, לדרוש בעצתו ולבקש את ברכת קדשו, ופני איש לא הושבו ריקם. באורו הוארו לבבות, ובעיני בשר ניתן היה לחזות בין הבאים באנשים שבאו בקומה שפופה וחשך תוארם, ובצאתם היו פניהם מאירים ופסיעותיהם קלות. רובם ככולם יעידו, כי כבר ברגע בו דרכה רגלם על מפתן חדרו ונפגשו עיניהם במבטו הרחימאי, חשו כי שמש צדקה ומרפא זורחת ומאירה בחדרי לבם. בנועם שיחו, היו אמרותיו נזלות כטל שהכל שמחים בו (רש"י דברים לב, ב), ונמזגו בהן שתי הבחינות 'טל אורות' ו'טללי תחייה', להחיות בהם נפש כל חי.

"הרבה מאורות יש באור", כלשון חז"ל, ואף באורם של צדיקים 'הרבה גוונים יש בשלהבת', ולא פעם סח רבנו הקדוש זי"ע על סוגי האנשים שמתדפקים על דלתותיו.

רבים-רבים היו בני 'הסוג הראשון', יהודים שנועקו אל איש האלוקים בגין צרות ומועקות, וביקשו עצה והדרכה והתחננו לברכה ופקידת ישועה, ורבנו הקדוש זי"ע היה מאריך שבת, מניח להם לפרוק 'חבילי דמעיקין', חובש לשברון לבם ומנחה אותם בעצה טובה, מאציל להם ברכה ונוטל על עצמו לטפל בענייניהם, בעלמא הדין ובהיכלי ישועות שבגנוי מרומים.

אף בני 'הסוג השני' רבים היו, יהודים שלא התברכו בכוחות נפש איתנים, מנוחתם נטרדה

כמדי שנה בשנה
יתקיים סדר לימוד
עשר שעות רצופות
כתקנת קדשו של

כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זי"ע"א

ביום ראשון פר' ויקרא ד' ניסן
בבית מדרשנו רח' פנים מאירים

עשר שעות

רצופות

דקה עדת חסידי נדבורנה ביתר

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

בקהילתנו הק'.

הס הושלך בקהל כאשר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א השמיע מדברות קדשו דא"ח אשר נשמעו בקשב רב ובחרדת קודש, בדבריו האריך במשנתו הק' של רבינו בעל ההילולא ז"ע.

לאחר מכן עלו כל הקהל בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לציון המצוינת קודש הקדשים במרומי הר הזיתים שם העתירו בתפילות ותחנונים בהתעוררות גדולה לישועת הכלל והפרט.

ביום שלישי פר' תצווה - יום ההילולא קדישא, לאחר תפילת שחרית ערך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א 'לחיים טיש' לכבוד ההילולא רבא של משה רבינו רעיא מהימנא וכ"ק אבינו רועינו הקוה"ט ז"ע.

בהמשך היום התקיימה סעודת ההילולא בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א למלמדים בת"ת, לאחמ"כ נשא רבינו שליט"א מדברות קודשו לילדי הכיתות הגבוהות, לרגל יומא דהילולא.

אורייתא.

ביום שני פר' תצווה, ליל יומא דהילולא קדישא של כ"ק רבינו הקוה"ט ז"ע, קודם תפילת ערבית הדליק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א נרות לטו"נ הטהורה כנהוג ולאחר תפילת ערבית למדו כל קהל הקודש בצוותא משניות לטובת נשמות כ"ק רבינו.

לאחמ"כ התקיים לרגל ההילולא קדישא שוה"ט וסעודת מצוה לכבוד יומא טבא לרבנן, סיום הש"ס שנלמד ע"י קהל אנ"ש הי"ו לטו"נ כ"ק רבינו ז"ע, בהשתתפות קהל חסידי ואוהדי בית נדבורנה ביתר ורבני העיר שליט"א.

במהלך הסעודה כיבד כ"ק מרן רבינו שליט"א את כ"ק מרן אדמו"ר ממיאלען שליט"א, לשאת דבריו הנפלאים, באופן ובמעלת ההתקשרות אל הצדיק לאחר הסתלקותו מעלמא הדין. וכן כיבד את הרה"ג משה וינבך שליט"א.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א סיים את הש"ס וכיבד בתחילת הש"ס את הרה"ג משה וינבך שליט"א מג"ש

הקוה"ט ז"ע, עברה בהתרוממות יתירה על קהל אנ"ש הי"ו, בצילא דמהימנותא של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

בליל שב"ק, נכנס כ"ק רבינו שליט"א לעריכת השולחן הטהור מ'שלום עליכם', כפי אשר נהג כ"ק רבינו ז"ע בשבת שלפני ההילולא של אביו הק' כ"ק רבינו הדבר חיים ז"ע.

ביום השב"ק לאחר התפילה, ערך כ"ק רבינו שליט"א 'קידושא רבא', לרגל ההילולא קדישא, אשר במהלכה נשא דברים בנש"ק הרה"צ חיים מרדכי שליט"א במשנת בעל ההילולא הק' ז"ע.

במוצאי שב"ק התקיים מעמד פתיחת המגביה לקופת הקודש של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, שיסדו לזכרו של כ"ק מרן רבינו הקוה"ט בעל הבאר יעקב זיע"א.

לאחמ"כ השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת השבע ברכות לבת ש"ב כ"ק אדמו"ר מזוטשקא ירושלים שליט"א, עב"ג בן הרה"צ דוד קאפ שליט"א ראש ישיבת

יום רביעי פר' תרומה, השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת הנישואין לבת כ"ק אדמו"ר מדיזקוב עב"ג בן הרה"ג רבי מרדכי אורבאך שליט"א, רב דקהילת אביר יעקב ת"א.

שבת קודש פרשת תרומה - שבת יאר צייט של כ"ק אבינו רועינו רבינו

מזלא טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בזאת את אנשי שלומינו שהשמחה במעונם

הרה"ח חיים עוזר גרשטנקורן הי"ו לרגל שמחת נישואי הנכר

הרה"ח אהרן גנזל הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכרה

הרה"ח חיים ישראל אלקובי הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת

יה"ר שיזכו לראות מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת ותענוג דקדושה

בעתידת קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

מת מדרש הגדול לחתירה ולתפילה
שער התפילה
רחסידי נדבורנה ביתר
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

זמנים לחג הפורים

קריאת המגילה ליל פורים בשעה 8:30

יום הפורים

תהילים	בשעה 6:30 בבוקר
שחרית	בשעה 8:00
קריאת המגילה	בשעה 9:00 (משוער)
לחיים טיש	מיד לאחר המגילה
קבלת קהל	עד השעה 1:30
מנחה	בשעה 2:00
שולחן הטהור	בשעה 7:30
מעריב	לאחר הטיש

קריאת המגילה לבני ירושלים לאחר מעריב

שושן פורים

שחרית בשעה 8:00
טיש שושן פורים כמנהג רבותינו מיד לאחר התפילה

מסד

מסכת אפריליון פורים
תשס"א

רח' צוקה 3 נבעה א' ביתר עילית
טל: 02-6334467 | פקס: 02-6334468

קופת הקודש

לשאלת רבים
ניתן להעביר מתנות לאבינוים
ע"י קופת הקודש של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

במקומות דלהלן:

בעמדות נדרים פלוס ברחבי הארץ ע"ש "בני יעקב" נדרים פון: 03-7630585 שלוחה 2320

נבעה א'

בית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א חזון איש א' 1/1
הרה"ח מנחם רוט רבי עקיבא 7/6
הרה"ח אהרן גרשטנקורן אלעזר המודיע 13/11
הרה"ח דוד נחום בוקצין ריוזין 4/4
הרה"ח חיים עקשטיין התעוררות השבעה 6/2
הרה"ח משה אברהם קליין בבא סאלי 24/1
הרה"ג משה וינבך וזיהל 7/5

נבעה ב'

הרה"ג דוד בנימין בטלמן מעוריש 23/2
הרה"ח מנחם מגדל למברגר הר"ן 9/5
הרה"ח מרדכי לפקוביץ חיי יצחק 9/9
הרה"ג דוד הלבוטסקי מחזי יצחק 4/8
הרה"ג חיים שמחה רייזנר מעוריש 29
הרה"ג יעקב פולק ישמח ישראל 28/15

נדבת ידידנו הנכבד
הרה"ח חיים ישראל
אלקובי הי"ו
אשר נדבו ליבו להשתתף
בהוצאות הגיליון
לרגל שמחת נישואי הבת תחי'
יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה
ממנה ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס.

בית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
מנדבורנה ביתר
אש תרש 22 ת.ד. 58834 ביתר עילית
טל: 02-6338822 | פקס: 02-6338821

זמני קבלת קהל ומשלוח מנות ביום הפורים

לפנה"צ מיד לאחר לחיים טיש
עד השעה 1:30 בצהריים

- בתיאום מראש -
טל לתיואום 02-6338822/1

להשתתפות בהוצאות השה"ט
בטלפון הנ"ל

בברכת א' פרייליכן פורים
הנבאים